

Ой при лужку, при лужку (лірична)

Кубань

Ходою
♩ = 105

Ой при лу - жку, при лу - жку, при ши - ро - кім по - лі,
при ве - ли - кім та - бу - ні кінь гу - ля по во - лі. во - лі.

Ой при лужку, при лужку, при широкім полі,
При великім табуні кінь гуля по волі! (2)

Ой гуляй, мій коню, поки не спіймаю.
Як спіймаю – загнуждаю шовковою уздою. (2)

Як спіймаю – загнуждаю шовковою уздою,
Вдарю шпорами під боки – кінь летить стрілою! (2)

Ой лети, мій коню, та й вихром несися,
Проти милої двора стойма становися! (2)

Стойма становися та вдар копитами:
Чи не вийде дівчинонька з чорними бровами? (2)

Ой не вийшла дівчинонька, вийшла її мати:
Здоров, здоров, любий зятю, просимо до хати! (2)

Я не хочу в хату, хочу у світлицю –
Розбуджу солодкий сон, красную дівицю. (2)

Дівчинонька встала, свій сон розказала,
Правою ручкою обняла, ще й поцілувала. (2)